

EBA/GL/2023/06

19 lipca 2023 r.

Wytyczne

w sprawie ogólnej możliwości naprawy w planowaniu naprawy

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Obowiązki sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą do dnia 11.12.2023 powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, albo podać powody niestosowania się do nich. W przypadku braku informacji w tym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2023/06”. Powiadomienia powinny przekazywać osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwego organu. Do EUNB należy również zgłaszać wszelkie zmiany związane ze stosowaniem się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają, w jaki sposób instytucje powinny uwzględniać w planach naprawy i grupowych planach naprawy podsumowanie swojej ogólnej możliwości naprawy zgodnie z art. 5 i 7 oraz sekcją A pkt 1 załącznika do dyrektywy 2014/59/UE² i rozdziałem 1 sekcją II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075³ oraz w jaki sposób właściwe organy powinny oceniać ogólną możliwość naprawy instytucji w kontekście oceny planów naprawy i grupowych planów naprawy zgodnie z art. 6 i 8 tej dyrektywy oraz rozdziałem 1 sekcją III tego rozporządzenia delegowanego Komisji.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do instytucji określonych w art. 2 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/59/UE, z zastrzeżeniem obowiązków określonych w art. 5–9 tej dyrektywy, doprecyzowanych w art. 3–21 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075.
7. W przypadku instytucji, które nie są częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, niniejsze wytyczne mają zastosowanie na poziomie indywidualnym.
8. W przypadku instytucji, które należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE⁴, niniejsze wytyczne mają zastosowanie na szczeblu unijnej jednostki dominującej oraz jej jednostek zależnych.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. U. L 184, 8.7.2016, s. 1).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

9. Właściwe organy mogą określić sposób stosowania całości lub części niniejszych wytycznych w odniesieniu do instytucji, które podlegają uproszczonym obowiązkom w odniesieniu do ich planów naprawy określonych w art. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
10. Właściwe organy mogą odstąpić od stosowania części pkt 26 oraz pkt 41–47 w odniesieniu do instytucji będących firmami inwestycyjnymi, jeżeli ich stosowanie nie byłoby właściwe z punktu widzenia planów naprawy danej firmy inwestycyjnej lub grupy firm inwestycyjnych, uwzględniając jej model biznesowy, a także ich strukturę prawną, profil ryzyka, wielkość lub złożoność.

Adresaci

11. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 pkt 2 (i) i 2 (viii) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a także do instytucji finansowych określonych w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, jeśli określone instytucje finansowe są objęte zakresem stosowania niniejszych wytycznych.

Definicje

12. O ile nie określono inaczej, terminy stosowane i zdefiniowane w dyrektywie 2014/59/UE, dyrektywie 2013/36/UE i dyrektywie (UE) 2019/2034 mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

13. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 11.01.2024.

4. Określenie ram ogólnej możliwości naprawy dla instytucji

14. W celu określenia ogólnej możliwości naprawy (ang. *overall recovery capacity* –ORC) instytucje powinny zdefiniować następujące elementy zgodnie z sekcją I niniejszych wytycznych:
- listę wiarygodnych i wykonalnych wariantów naprawy;
 - listę scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej.
15. Zgodnie z definicją poprzednich elementów instytucje powinny określić ORC jako wykaz „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” dla wszystkich scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej uwzględnionych w planie naprawy, przy czym „możliwość naprawy właściwa dla danego scenariusza” jest definiowana jako suma ilościowych wpływów każdego wariantu naprawy, który byłby dostępny i odpowiedni w ramach każdego konkretnego scenariusza, określona ilościowo pod względem odpowiednich wskaźników planu naprawy instytucji odnoszących się do kapitału (w tym dźwigni finansowej) i płynności wymienionych w pkt 26 („stosowne wskaźniki planu naprawy”).

Sekcja I. Elementy podstawowe ORC

Lista wiarygodnych i wykonalnych wariantów naprawy

16. Punktem wyjścia dla określenia ORC powinna być wyczerpująca, pełna lista wiarygodnych i wykonalnych wariantów naprawy, z których każdy powinien być rozpatrywany niezależnie od pozostałych i bez odniesienia do konkretnych scenariuszy planu naprawy. Z tej listy instytucje powinny wybrać wszystkie warianty naprawy, które można zastosować w ramach każdego konkretnego scenariusza, pokazujące ich „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza”.
17. Aby ORC skutecznie przedstawiała zdolność instytucji do przywrócenia ich sytuacji finansowej w następstwie znacznego jej pogorszenia się, przy określaniu ORC należy wziąć pod uwagę wyłącznie warianty naprawy, które instytucje uznają za wiarygodne i wykonalne zgodnie z tytułem II, rozdział I, sekcja II dyrektywy 2014/59/UE, zgodnie z art. 8–12 rozporządzenia delegowanego Komisji 2016/1075 i zgodnie z ogólnymi czynnikami określonymi w pkt 18.
18. Ogólne założenia oceny wiarygodności i wykonalności wariantów naprawy, które instytucje powinny wziąć pod uwagę przy ustalaniu ORC, powinny uwzględniać rodzaj wariantu, profil działalności instytucji oraz aktualne otoczenie makroekonomiczne, w którym funkcjonują, a także powinny obejmować w szczególności następujące elementy:
- oczekiwany wpływ zewnętrzny na kluczowe zainteresowane strony, a także wszelkie przewidywane skutki realizacji wariantu naprawy dla systemu finansowego;

- b. wcześniejsze doświadczenia związane z realizacją wariantu naprawy przez instytucję lub jej odpowiedników, pod warunkiem, że dostępne są informacje;
- c. poziom gotowości do realizacji wariantu naprawy;
- d. ocenę ciągłości działania po wdrożeniu wariantu naprawy, start here w tym wszystkie ustalenia dotyczące utrzymania dostępu do rynków finansowych i funkcjonowania procesów wewnętrznych;
- e. oczekiwany wpływ finansowy na stosowny kapitał instytucji, jej płynność, rentowność i profile ryzyka na podstawie jasnych i przejrzystych podstawowych założeń zapewniających wiarygodność oszacowania;
- f. przewidywany harmonogram realizacji wariantu naprawy;
- g. obecność wszelkich przeszkód operacyjnych, prawnych, reputacyjnych i finansowych, a także wszelkich innych przeszkód utrudniających realizację wariantu naprawy.

Lista scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej

19. Drugim elementem ORC jest „lista scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej”. Aby określić ORC, instytucje powinny obliczyć swoją możliwość naprawy właściwą dla danych scenariuszy przewidzianych w planie naprawy (tj. tak zwaną „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza”).
20. Aby obliczyć „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza”, instytucje powinny przyjąć, że scenariusz skutkuje naruszeniem ich całkowitego wymogu kapitałowego SREP lub wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni finansowej (TSCR lub TSLRR) zgodnie z definicją zawartą w wytycznych EUNB w sprawie wspólnych procedur i metod w zakresie przeglądu i oceny nadzorczej (zwanym dalej „wytycznymi w sprawie SREP”) ⁵ lub ich minimalnych regulacyjnych wymogów w zakresie płynności określonych w wyniku ostatniej oceny SREP.
21. W wyjątkowych okolicznościach, gdy instytucja uzasadni, że nie jest w stanie sporządzić prawdopodobnego pesymistycznego scenariusza, który doprowadziłby do naruszenia wymogów kapitałowych lub wymogów dotyczących dźwigni finansowej określonych w ust. 20, instytucja powinna przedstawić właściwym organom szczegółowe wyjaśnienie, dlaczego ten konkretny scenariusz powinien być przyjęty, zakładając że jest on na tyle pesymistyczny, aby skutkowało powstaniem zagrożenia jej upadłości, chyba że w odpowiednim czasie zastosowano środki naprawcze.

⁵ EBA/GL/2022/03.

Sekcja II. Obliczanie „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza”

Punkt wyjścia

22. Za punkt wyjścia do obliczenia „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” instytucje powinny uznać naruszenie dowolnego wskaźnika planu naprawy, które zgodnie z planem naprawy skutkowałoby podjęciem przez instytucję decyzji o realizacji co najmniej jednego wariantu naprawy.

Harmonogram realizacji

23. Przy ocenie przewidywanego harmonogramu realizacji wariantu naprawy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 lit. c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, do celów obliczenia „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” instytucje powinny uwzględnić szczególne parametry wariantów naprawy oraz rodzaj zdarzeń objętych tym scenariuszem (np. ogólnosystemowe, idiosynkratyczne, połączone).

24. Instytucje powinny obliczać skutki realizacji wariantów naprawy w odniesieniu do wpływu na ich pozycję kapitałową (w tym dźwignię finansową) w perspektywie 18 miesięcy i w odniesieniu do wpływu na pozycję płynności w perspektywie 6 miesięcy, od punktu wyjścia określonego zgodnie z pkt 22.

25. W przypadku wariantów naprawy o dłuższym harmonogramie realizacji niż te, o których mowa w pkt 24, przy obliczaniu „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” należy uwzględnić jedynie wpływ zaobserwowany w określonych przyjętych ramach czasowych określonych w tym punkcie.

Prezentacja

26. Instytucje powinny przedstawić swoją „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza” co najmniej w odniesieniu do następujących „stosownych wskaźników planu naprawy”⁶:

- a. współczynnik kapitału podstawowego Tier I;
- b. łączny współczynnik kapitałowy;
- c. wskaźnik dźwigni finansowej;
- d. wskaźnik pokrycia wpływów netto;
- e. wskaźnik stabilnego finansowania netto;

⁶ Wymienione w załączniku II („Minimalny wykaz wskaźników planu naprawy”) w wytycznych EUNB w sprawie wskaźników planu naprawy na podstawie art. 9 dyrektywy 2014/59/UE (EBA/GL/2021/11).

w przypadkach gdy wymienione wskaźniki nie zostały uwzględnione przez instytucje w ich ramach wskaźników planu naprawy na podstawie wzruszalnego domniemania przewidzianego w wytycznych EUNB w sprawie wskaźników planu naprawy⁷, „zdolność do naprawy właściwa dla danego scenariusza” powinna być wyrażona w kategoriach odpowiednich wskaźników zastępczych. Instytucje powinny uwzględnić w swoich planach naprawy kwoty nominalne stanowiące podstawę obliczania odpowiednich wskaźników (licznik i mianownik), aby umożliwić właściwym organom odpowiednią ocenę i zakwestionowanie zgłoszonych danych liczbowych.

27. Instytucje powinny wyrazić swoją „zdolność do naprawy właściwą dla danego scenariusza”, podając sumę skutków wariantów naprawy zdefiniowanych w pkt 15 w celu określenia zakresu, w jakim byłyby w stanie odzyskać płynność w danym scenariuszu. Skutki te powinny być przedstawiane pod względem „stosownych wskaźników planu naprawy” w czasie, w tym odpowiednich przedziałów czasowych, zgodnie z ramami czasowymi określonymi zgodnie z pkt 24.

Sekcja III. Określenie ORC

Krok 1 – Wybór wariantu naprawy

28. Aby obliczyć „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza”, instytucje powinny wybrać z listy wariantów naprawy, które są wiarygodne i wykonalne zgodnie z pkt 16-18, wszystkie warianty, które byłyby dostępne i odpowiednie w ramach tego konkretnego scenariusza. Warianty naprawy o niskim/ograniczonym prawdopodobieństwie pomyślnej realizacji nie powinny być uwzględniane przez instytucje przy obliczaniu ich „możliwości naprawy właściwych dla danego scenariusza”.

Krok 2 – Dostosowanie wariantów naprawy: dodatkowe czynniki ograniczające

29. Wybierając warianty naprawy odpowiednie dla danego scenariusza, instytucje powinny wziąć pod uwagę w szczególności następujące dodatkowe czynniki ograniczające związane z równoczesną lub sekwencyjną realizacją wariantów naprawy:
- wzajemna wyłączość – czy niektóre warianty naprawy nie wykluczają się wzajemnie;
 - wzajemna korelacja wariantów – czy uruchomienie jednego wariantu naprawy może mieć wpływ na późniejszą lub jednoczesną realizację innego wariantu;
 - zdolność operacyjna do jednoczesnej realizacji wielu wariantów naprawy;

⁷ Zob. załącznik II – Minimalny wykaz wskaźników planu naprawy w wytycznych EUNB w sprawie wskaźników planu naprawy na podstawie art. 9 dyrektywy 2014/59/UE (EBA/GL/2021/11).

- d. zwiększony wpływ na reputację – czy jednoczesna realizacja kilku wariantów naprawy mogłaby ograniczyć ich skutki i doprowadzić do powstania przeszkód lub istotnych skutków dla reputacji;
- e. konsekwencje dla ich modelu biznesowego lub rentowności, gdy więcej niż jeden wariant naprawy, który sam nie ma znaczącego wpływu, jest stosowany jednocześnie lub sekwencyjnie z innymi (połączone konsekwencje).

Krok 3 – Obliczanie „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza”

30. Przy obliczaniu „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” instytucje powinny stosować dynamiczne podejście bilansowe, a zatem skutki wynikające z wariantów naprawy w ramach określonego scenariusza powinny uwzględniać skutki wariantów naprawy zastosowanych wcześniej, jeśli takie istnieją, w ramach tego samego scenariusza. W szczególności wpływ emisji kapitału powinien uwzględniać poziom łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko (TREA) w momencie jej wdrożenia w ramach scenariusza warunków skrajnych. Gdyby warianty naprawy, takie jak ograniczenie ryzyka, zostały wcześniej zrealizowane w ramach tego samego scenariusza, wówczas poziom TREA byłby bardziej korzystny.

Krok 4 – Określenie zakresu ORC

31. Aby określić zakres ORC, instytucje powinny wziąć pod uwagę najwyższą i najniższą „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza”, odpowiednio w odniesieniu do kapitału, w tym dźwigni finansowej (ORC w zakresie kapitału) i płynności (ORC w zakresie płynności) „stosownych wskaźników planu naprawy”, przy użyciu stosownych scenariuszy dla każdego z tych wymiarów. W tym kontekście instytucje powinny uznać za istotne te scenariusze, w których nastąpiło uszczuplenie pod względem kapitału, w tym dźwigni finansowej (dla ORC kapitału) lub płynności (dla ORC płynności) „stosownych wskaźników planu naprawy”.

32.

5. Ocena ORC przez właściwe organy

32. Oceniając plany naprawy, właściwe organy powinny zapewnić, w sposób określony w kolejnych punktach, aby przy określaniu ich ogólnej możliwości naprawy instytucje przestrzegały zapisów tytułu 4 niniejszych wytycznych⁸.

⁸ Tytuł 4. Ustalenie ram ogólnej możliwości naprawy (ORC) dla instytucji.

Sekcja I. Ocena „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza”

33. Aby ocenić „możliwość naprawy właściwą dla danego scenariusza” zapewnianą przez instytucje w przypadku każdej bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej, właściwe organy powinny dokonać przeglądu ogólnej adekwatności scenariuszy przedstawionych przez instytucje zgodnie z art. 5 ust. 6 i art. 7 ust. 6 dyrektywy 2014/59, jak określono w wytycznych EUNB w sprawie rodzajów scenariuszy, które należy uwzględnić w planach naprawy⁹ oraz zgodnie z tytułem 4 tych wytycznych.
34. W szczególności właściwe organy powinny ocenić, czy scenariusze są wystarczająco niekorzystne w odniesieniu do kryteriów określonych w pkt 20. W wyjątkowym przypadku, o którym mowa w pkt 21, właściwe organy powinny ocenić szczegółowe wyjaśnienie przedstawione przez instytucje (aby nadal uznać taki scenariusz za wystarczająco niekorzystny) i zdecydować, czy powaga scenariusza jest wystarczająca, biorąc pod uwagę m.in. ogólny profil ryzyka instytucji. Jeżeli właściwe organy uznają, że scenariusz przewidziany przez instytucje nie jest wystarczająco niekorzystny, mogą one w stosownych przypadkach zobowiązać instytucje do dokonania korekt, w tym do ponownego przedłożenia planu naprawy w wyniku oceny istotnych niedociągnięć zgodnie z art. 6 dyrektywy 2014/59/UE. Przy ocenie ORC właściwe organy nie powinny brać pod uwagę „możliwości naprawy właściwej dla scenariusza” instytucji opartej na takim scenariuszu.
35. Właściwe organy powinny ocenić wiarygodność i wykonalność, w tym harmonogram realizacji, skutki i wszelkie czynniki ograniczające wariantów naprawy wybranych przez instytucje, a także kwestionować – w kontekście bardzo trudnej sytuacji finansowej i makroekonomicznej – zakres, w jakim instytucje byłyby w stanie przywrócić swoją rentowność i sytuację finansową.
36. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości właściwe organy powinny zweryfikować ocenę i obliczenia przeprowadzone przez instytucje, obejmujące w szczególności następujące obszary:
- wykonalność/prawdopodobieństwo pomyślnej realizacji wariantu naprawy, w tym poprzez dokonanie przeglądu wykonalności wariantów naprawy, jeżeli zakłada się, że są one nierealistyczne lub nie są oparte na odpowiedniej ocenie zgodnie z pkt 16–18;
 - harmonogram realizacji wariantów naprawy, w tym poprzez przedłużenie prognozowanego harmonogramu realizacji, jeżeli ocena instytucji zostanie uznana za nierealistyczną. W przypadkach, w których harmonogram realizacji wariantów naprawy przekroczyłby harmonogram określony w pkt 24, do celów oceny ORC przeprowadzanej przez właściwy organ należy uwzględnić wyłącznie skutki zaobserwowane w odpowiednich ramach czasowych;

⁹ EBA/GL/2014/06 z dnia 18 lipca 2014 r.

- c. ocenę ilościowego wpływu wariantów naprawy, w tym poprzez skorygowanie wpływu w dół lub zastosowanie redukcji wartości do kwantyfikacji przedstawionych przez instytucje, w przypadku gdy prawdopodobny wpływ wariantów naprawy nie jest oparty na realistycznych i wiarygodnych założeniach i kwantyfikacjach;
 - d. dodatkowe czynniki ograniczające związane z jednoczesną lub sekwencyjną realizacją wariantów naprawy, jak określono w pkt 29, w tym poprzez usunięcie lub skorygowanie wpływu określonych wariantów w dół w przypadku wykrycia wzajemnych powiązań między niektórymi z nich, dając pierwszeństwo między innymi wariantom o najwyższym poziomie wykonalności lub o najbardziej istotnym wpływie w danym okresie realizacji.
37. W stosownych przypadkach i w miarę dostępności właściwe organy powinny brać pod uwagę analizę grup rówieśniczych w celu ułatwienia między innymi:
- a. międzyinstytucjonalnego porównania rodzajów wariantów naprawy, które mają zostać zrealizowane w ramach różnych scenariuszy, a tym samym określenie, czy instytucja nie pominęła niektórych konkretnych rodzajów wariantów naprawy;
 - b. porównania z podobnymi instytucjami oczekiwanych skutków finansowych każdego rodzaju wariantów naprawy w różnych scenariuszach warunków skrajnych;
 - c. międzyinstytucjonalnego porównania prognozowanego czasu potrzebnego na realizację wariantu naprawy i osiągnięcie płynących z niego korzyści;
 - d. międzyinstytucjonalnego porównania przewidywanych przeszkód i środków przygotowawczych dla każdego rodzaju wariantu naprawy.

Sekcja II. Ocena ORC – „skorygowana ORC”

38. Właściwe organy powinny zapewnić, aby ORC była obliczana przez instytucje jako przedział między najniższą a najwyższą „możliwością naprawy właściwą dla danego scenariusza” zarówno pod względem kapitału (w tym dźwigni finansowej), jak i wskaźników płynności „stosownych wskaźników planu naprawy”, zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 31.
39. Na podstawie oceny „możliwości naprawy właściwej dla danego scenariusza” właściwe organy powinny określić „skorygowaną ORC” instytucji jako zakres zarówno pod względem kapitału „skorygowanej ORC”, jak i płynności „skorygowanej ORC” oraz przeprowadzić ogólną ilościową i jakościową ocenę ORC.
40. „Skorygowana ORC” powinna odzwierciedlać ocenę ORC instytucji dokonaną przez właściwe organy po uwzględnieniu i zweryfikowaniu istotnych elementów leżących u podstaw ustalenia. Na podstawie wyniku tej oceny „skorygowana ORC” właściwych organów powinna być niższa lub równa ORC określonej przez instytucje.

Wynik ORC

41. Właściwe organy powinny ocenić „skorygowaną ORC” określoną zgodnie z pkt 39 i 40, przypisując następujące poziomy z uwzględnieniem progów „stosownych wskaźników planu naprawy” i powiązanych wymogów regulacyjnych:
- „zadowolający” – w przypadkach, gdy „stosowne wskaźniki planu naprawy” instytucji po uwzględnieniu „skorygowanej ORC” są powyżej ich progów określonych zgodnie z wytycznymi w sprawie wskaźników planu naprawy;
 - „adekwatne do potencjalnego obszaru do poprawy” – w przypadkach, gdy „stosowne wskaźniki planu naprawy” instytucji po uwzględnieniu „skorygowanej ORC” nie przekroczą progów określonych zgodnie z Wytycznymi w sprawie wskaźników planu naprawy, ale nadal byłyby równe kapitałowi instytucji lub wyższe niż kapitał instytucji, w tym wymogi regulacyjne dotyczące dźwigni finansowej i płynności, o których mowa w pkt 20, z dodaniem wszystkich mających zastosowanie buforów regulacyjnych;
 - „słaby” – w przypadkach, gdy „stosowne wskaźniki planu naprawy” instytucji po uwzględnieniu „skorygowanej ORC” nie spełniałyby wymogów regulacyjnych dotyczących kapitału (w tym dźwigni finansowej) i płynności instytucji, o których mowa w pkt 20, z uwzględnieniem wszystkich mających zastosowanie buforów regulacyjnych.
42. W przypadkach, w których „skorygowana ORC” wynikałaby z różnych poziomów zgodnie z pkt. 41, właściwe organy powinny wybrać najbardziej odpowiednią klasyfikację, biorąc pod uwagę w szczególności powagę scenariuszy i liczbę „stosownych wskaźników planu naprawy” umieszczonych na różnych poziomach.
43. Aby uzupełnić swoją ocenę ORC, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę ogólne czynniki jakościowe, których nie odzwierciedlono dotąd w „skorygowanej ORC”, odnoszące się zasad oceny ORC. Może to prowadzić do dokonania przez właściwe organy korekty (w górę lub w dół) orientacyjnego wyniku zgodnie z pkt 41, jeżeli uznają, że nie odzwierciedla ona w pełni pozycji instytucji w ramach własnej oceny ORC, uwzględniając w szczególności następujące elementy:
- różnica między określeniem ORC przez instytucje a „skorygowaną ORC” przez właściwe organy;
 - ogólne dowody lub brak wcześniejszych doświadczeń w zakresie realizacji;
 - obecność lub brak jakichkolwiek środków przygotowawczych przed realizacją wariantów;
 - dotatkowe informacje dotyczące poziomu koncentracji, harmonogramu realizacji, wykonalności i wiarygodności wariantów naprawy, a także poziomu stresu stosowanego przez instytucje;
 - możliwości instytucji w zakresie dostępności, jakości i agregacji danych, a także zarządzania przez instytucje pod względem gotowości do zarządzania kryzysowego.

44. „Słaba” ORC powinna prowadzić do oceny istotnego niedociągnięcia w planie naprawy zgodnie z art. 6 dyrektywy 2014/59/UE albo do wskazania konkretnego obszaru poprawy związanego z ORC w ocenie właściwych organów dotyczącej planu naprawy instytucji.
45. „Adekwatna do potencjalnego obszaru do poprawy” może prowadzić do zidentyfikowania określonego obszaru do poprawy związanej z ORC w ocenie właściwych organów dotyczącej planu naprawy instytucji.
46. Przeprowadzając ocenę identyfikacji istotnego niedociągnięcia lub konkretnego obszaru poprawy w planie naprawy związanym z ORC zgodnie z pkt 44 i 45, właściwe organy powinny wziąć pod uwagę następujące sytuacje:
 - a. czy instytucja prowadzi już działalność w bardzo trudnych warunkach, w tym w przypadku, gdy wnioskowano o plan ochrony kapitału zgodnie z art. 142 dyrektywy 2013/36/UE;
 - b. czy instytucja poprawiła już ORC w porównaniu z poprzednimi planami naprawy i czy nie ma już miejsca na potencjalną poprawę ORC, biorąc pod uwagę wielkość, model biznesowy i profil ryzyka instytucji;
 - c. czy kapitał, dźwignia finansowa lub poziom płynności instytucji charakteryzują się solidnym marginesem elastyczności w odniesieniu do wymogów regulacyjnych i w związku z tym scenariusze stosowane przez instytucję są niezwykle poważne, a tym samym zbyt surowe w stosunku do podobnych podmiotów.
47. Klasyfikacja, o której mowa w pkt 41–43, powinna wspierać ocenę ORC dokonaną przez właściwe organy jako istotny element ich ogólnej oceny planu naprawy.